

ствени сфери наред с арабския при следващите преброявания по политически причини въпросът за езика отпада.

В Западна Африка пряк въпрос за етническата принадлежност (съчетан и с други въпроси) се задава традиционно в Мавритания, Сенегал, Гамбия, Гвинея, Буркина Фасо, Мали, Сиера Леоне, Либерия, Кот д'Ивоар, Гана, Того, Бенин, Нигерия, Нигер, Чад. При последното преброяване (1996 г.) в Гвинея се наблюдават само страната на раждане и гражданството. Същото е положението и в Нигерия (1991 г.). Въпрос за езика се задава в Гвинея Бисау, а в Зелени Нос или Кабо Верде - и въпрос за расата.

В Централна Африка към въпроса за етническата принадлежност се придържат Габон, Екваториална Гвинея и Конго, докато в Ангола традиционно се задават въпроси за расата и езика. Към въпроси за гражданството и страната на раждане се придържат Камерун, Централноафриканската република, Демократична република Конго.

В Южна Африка положението е следното. Най-голямата тук страна - Република Южна Африка, прилага традиционно критериите за расата и езика. В Намибия при последното преброяване (2001 г.) се наблюдават гражданството, страната на раждане и говоримият език за лицата на 6 и повече години. В Ботсуана (2001 г.) положението е същото, но въпросът за езика се отнася за говоримия език в домакинството. В Замбия при последното преброяване (2000 г.) се изисква, ако лицата са замбийски граждани, да отбележат етническата група, в противен случай - расовата група, а също така преобладаващо използвания език. В Зимбабве (2002 г.) се отбелязва етническият произход, но всъщност това са основни расови групи - африканци, европейци, азиатци, смесени, други. В Мозамбик (1997 г. и предишни) се отбелязват расовият произход, майчиният език, най-употребяваният език въщи за лицата на 5 и повече години. В Малави (1998 г.) се регистрира най-използваният език в домакинството. В Мавриций (2000 г.) се ориентират към езиковата група на родителите, езика в домакинството и езика на грамотност. При последните преброявания в Лесото (1996 г.), Свазиленд (1997 г.) и Мадагаскар се ориентират към страна на раждане и гражданство (каквито въпроси се задават и в другите посочени страни).

В Източна Африка по-голямата част от държавите традиционно отбелязват етническата група на своите граждани - Етиопия, Еритрея, Джибути, Уганда, Кения, Танзания, Руанда, Бурунди, Сейшелските острови, Судан (1993 г. - племенна принадлежност). При последните преброявания в Танзания (2002 г.) се отказват от тази традиция и се наблюдава грамотността на няколко основни езика - суахили, английски и др. В Руанда (2002 г.) се преминава към регистриране на говоримия език. В Сомалия, както и във всички споменати страни, се регистрират гражданството и страната на раждане.